

להיות אזור.

(1) ספר שמות פרק יב

(כא) ויקרא משה לְכָל זְמַנֵּי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מִשְׁכּוֹ וַיִּקְחוּ לָכֶם צֹאן לְמִשְׁפַּחְתֵּיכֶם וְשִׁחֲטוּ הַפֶּסֶח:

(כב) וּלְקַחְתֶּם אֶגְדַּת אֲזוּב וַיְטַבְּלֶתֶם בְּדָם אֶשֶׁר בַּסֶּף וְהִגַּעְתֶּם אֵל הַמִּשְׁקוֹף וְאֵל שְׁמֵי הַמְּזוּזוֹת מִן הַדָּם אֶשֶׁר בַּסֶּף וְאַתֶּם לֹא תֵצְאוּ אִישׁ מִמֶּנּוּ בֵּיתוֹ עַד בּוֹקֵר.

(2) ספר במדבר פרק יט (יח) וְלָקַח אֲזוּב וְטָבַל בְּמִיִּם אִישׁ טְהוֹר וְהָזָה עַל הָאֵהָל וְעַל כָּל הַפְּלִים וְעַל הַנְּפֹשׁוֹת אֶשֶׁר הָיוּ שָׁם וְעַל הַנֶּגַע בַּעֲצָם אוֹ בְּחֵלֶל אוֹ בַּמֶּת אוֹ בַּקָּבֶר. וְשָׂרַף אֶת הַפָּרָה לְעֵינָיו אֶת עֵרְוָה וְאֶת בְּשָׂרָה וְאֶת דָּמָה עַל פְּרִשָׁה יִשְׂרָאֵל: (1) וְלָקַח הַפָּרָה עֵץ אֲרָז וְאֲזוּב וְיִשְׁנֵי תוֹלַעַת וְהִשְׁלִיף אֵל תוֹף שָׂרַפְתָּ הַפָּרָה

(1) ספר ויקרא פרק יד

יָצָא הַפָּהוּ אֵל מַחֲוֵץ לַמַּחֲנֶה וְרָצָה הַפָּהוּ וְהָנִיחַ נִרְפָּא נִגַע הַצָּרַעַת מִן הַצָּרוּעַ:

(ד) וְצִנֵּה הַפָּהוּ וְלָקַח לַמַּטְהָר שְׁמֵי צִפְרִים סִיּוֹת טְהוֹרוֹת וְעֵץ אֲרָז וְיִשְׁנֵי תוֹלַעַת וְאֲזוּב.

(1) ספר תהילים פרק נא

(ט) תְּחַטְּאֵנִי בְּאֲזוּב וְאַטְהַר תְּכַבְּסֵנִי וּמִשְׁלֵג אֶלְבִּין:

שפת אמת ספר שמות - פרשת בא - שנת [תרמ"א]

במדרש ע"פ ולקחתם אגודת אזור. פ"י שאע"פ שהם שפלים כמ"ש ואת ערום וער"י. מ"מ ע"י שיתאספו להיות אגודה א'. מתוך השפלות יבא להם עזר מקודש. כי ביצ"מ ה' רק התחלה שיצאו לחירות מת"י פרעה להיות מוכן אח"כ לכנוס בכלל עבדי ה' בקבלת התורה. וזה הרמז בהזאה על המשקוף ומזוזות. לידע כי עדיין הוא רק התחלה. כמ"ש פתחי לי דרשו חז"ל כחודה של מחט ואפתח לכם כפתחו של היכל. וזה נתקיים אז כי ביצ"מ ה' רק פתיחת הפתח. והש"י הגין על נקודה מועטת זו כמ"ש ופסח ה' על הפתח. והגם שיצאו ביד רמה. רצה הש"י שיהיו בני" בעיניהם אגודת אזור. ולידע כי הם עדיין אצל הפתח לקוות לכנוס לפני ולפנים. כמ"ש הביאני המלך חדריו במתן תורה:

(20-21) ספר מי השילוח - מסכת סוכה

אזור ולא אזור יון ולא אזור כוחלי ולא אזור רומי ולא אזור שיש לו שם לוי אלא אזור סתם, אזור מורה על ענוה כמו שאמרו חז"ל ישפיל עצמו כאזור, ונמצא כמה מיני ענוה שאינה בשלימות, והגמ' מחשב כאן אזור יון היינו שבאמת אינו עניו רק שחמתו תחייב אותו שכך יצא מה שחפץ כגון נגד אדם שתקיף ממנו באם יתיהר נגדו אז לא ישמע דעתו, אזור כוחלי היינו מחמת שרואה שבני אדם מיקרין את זה המדה לפיכך יתנהג בה וצובע עצמו כעניו, אזור מדברי היינו שבאמת לא נמצא בו שום דבר טוב במה להתכבד לכן אינו חושש על בזיונו, אזור רומי היינו שנמצא בו גאות כ"כ עד שלא יאות לפניו להתגאה רק בפני אנשים גדולים, רק אזור סתם היינו מי שהש"י חוננו במעלות ומדות טובות ואינו מתגאה זה נקרא עניו:

(112) שפת אמת ספר דברים - לסוכות - שנת [תרנ"ד]

ולקחתם לכם כו'. במד' וגמ' למדו לקיחה לקיחה גז"ש מן ולקחתם אגודת אזור ע"ש במד' אמור. כי הנה ביציאת מצרים היו בני" שפלים כמ"ש את ערום וער"י. לכן כ' ביד חזקה שלא היינו ראויים לגאולה ונק' להם עוני. ואח"כ כשזיכה הקב"ה אותנו בתורה ומצות נתעלו בני ישראל שיזכו אל הגאולה בכח מעשיהם הטובים. לכן כתיב כאן ולקחתם לכם בזכותכם. ושם כתיב אגודת אזור כתב שם במד' אעפ"י שאתם שפלים כאזור ע"ש. כי כן מדת הקב"ה עושה חסד לשפל ודל ומרומם אותו. עד שיוכל אח"כ בעצמו לזכות במעשיו לאותו מדריגה שהי' מקודם בחסדו בלבד. וכמו כן בגאולת מצרים רצה הקב"ה שאנחנו נברר במעשינו. ויתחדש לנו הגאולה עפ"י המשפט. וזה זכירת יציאת מצרים אחר ר"ה ויוהכ"פ. כי בניסן הגאולה בחסדו בלבד. ועתה נתברר הגאולה במשפט. ומלקיחת אזור בתחלה רוממנו הקב"ה עד לקיחת ה' מינים שהם מדריגות רמות ונשגבות. ובהם מתקיים מה שנאמר מקימי מעפר דל כו' להושיבי עם נדיבים. ולכן ארז"ל כי ה' מינים הם מאני קרבא שבנ"י נוצחין בדין. היינו שמבררין הגאולה למפרע שהיו ראויין לכך: